

Publicerad 2007-04-24 10:29 av Aurelio

Requiem 71

Ingen förändring

Jag hade alltid god kontakt med döden och de döda.

Det var inte konstigt alls, och jag är alltid redo att dö när som helst.

Det finns egentligen ej någon skillnad mellan liv och död.

De flyter samman och är ett, de är beroende och lever på varandra,
livet leder endast in i döden, och det enda döden är är livets eviga förnyelse.

Så det är inte konstigt alls att vi nu umgås efter döden

lika obehindrat och naturligt som om du ej alls gått vidare.

Så är det: business as usual, inget har förändrats,

du finns kvar i våra medvetanden lika fullt som om du ännu levde,

vilket du ju gör, om än ej mer i påtaglig gestalt

men kanske desto mer i andlig och förnimbar –

det krävs känslor för att känna vad som finns på andra sidan,

där det enda som än lever just är känslor hos de döda,

men de är då desto mera levande och intressanta.

Ja, dröj kvar, så länge som du vill, det är ej något märkvärdigt med det,

vi tar det helt naturligt och fortsätter umgås med dig alldeles som vanligt,

ty du finns ju kvar. Det är ej något snack om saken.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aurelio med Poeter.se id #7222 innehar upphovsrätten